

ning om disse Forslag, som man ikke har været saa heldig at høre under Sagens 1ste Behandling her. Jeg forudsætter nemlig, at man let kunde, naar man blot fik et Udvalg om et af disse Lovforslag, komme til at høre Regjeringens Mening i det Hele om saadanne Sager.

Indenrigsministeren (Skeel): Jeg har hidtil anset det for overflødigt at tage Ordet i denne Sag, idet jeg har udtalt mig saa bestemt om disse Forslag i forrige Samling, at jeg ikke troede, at, hvad jeg dengang havde sagt, kunde være gaaet ud af Grindringen. Mine Ytringer bleve saa meget stærkere præciserede, da det ærede Medlem, der nu satte sig, tog Anledning af dem til en Misforståelse, som var ret paafaldende, og som jeg troede, at det ærede Medlem havde i Grindringen og dermed tillige mine Berigtigelser, hvormed det foretom mig, at det ærede Medlem da beroligede sig.

Min Stilling til denne Sag var, efter hvad jeg da udtalte, at jeg i det Hele ikke billigede, at man under Udførelsen af Love, som omfattede flere Tjernbaner, ved privat Initiativ frembragte nye Forslag, men at jeg dog ikke, da dette Forslag tillige med det, som sidst var under Forhandling, havde været optaget i det Lovforslag, som jeg selv Alarret før havde fremsat, og hvoraf Resultatet blev Lov af 16de Juli 1878, vilde modsætte mig disse Lovforslags Fremme, hvis Rigsdagen i sin Helhed var enig om at vedtage dem. Det var min Stilling dengang, og det er min Stilling nu.

Chr. Jensen: Jeg havde troet, at hele den Diskussion, som idag har været ført om de tre Tjernbanelovforslag, kunde have været indskrænket til ganske saa Ord, men det har den imidlertid ikke kunnet. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) udtalte ved Behandlingen af det første Lovforslag, der kom frem, at han sølte Træng til at faae Noget sagt. Det ærede Medlem har jo nu faaet denne Træng tilfredsstillet, og jeg antager, at han nu maa nøies med, hvad han har faaet sagt. Det forekommer mig ikke, at vi behøve at faae et Udvalg nedsat angaaende det foreliggende Lovforslag, thi der er ikke paa mindste Maade fremkommet noget Nyt, siden vi behandlede Lovforslaget i forrige Samling, og det er jo enslydende med det, som blev vedtaget her i Thinget med overveiende Flertal. Jeg skal derfor paa det Bestemteste fraraade Thinget at nedsætte Udvalg om dette Lovforslag.

Chr. Navn: De Grunde, som det ærede Medlem fra Kolding (Berg) har udtalt for Udvalgs Nedsættelse, have ikke været overbevisende for mig, og jeg haaber heller ikke for det høie

Thing. Jeg fraraader, at vi nedsætte Udvalg i denne Sag.

Berg: Jeg søger endnu Træng til at fremkomme med et Par Bemærkninger med Samtykke af min høitærede Kollega fra Skive (Chr. Jensen). Det skal da først være en Bemærkning til den høitærede Minister. Jeg opfattede Forhandlingerne her i Salen for 3 eller 4 Aar siden om de Tjernbanelovforslag, som da bleve vedtagne, fra de Herrer Udvalgsmedlemmers Side saaledes, at naar man gik ind paa de Baner, som Udvalgets Flertal havde foreslaaet, betød det, — saaledes blev det udtalt — at dermed var Regjeringens Forslag for den øvrige Del bragt ud af Forhandling ialtfald for Regjeringens Vedkommende i de 3 Aar, disse Baner vare under Bygning. Jeg antager ikke, at jeg tager feil af Forhandlingernes Karakter, men skulde det være Tilfældet, beder jeg det ærede Medlem for Rjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), som var Ordfører, det ærede Medlem fra Ljstved (Sagb), det ærede Medlem fra Rjøge (Hørup) og Andre, der talte den Gang, om at rette mig, jeg har det kun i Grindringen, og har ikke læst Tidenden efter. Men jeg opfattede altsaa Sagen saaledes, at, naar Regjering og Rigsdag enedes om Udvalgets tre eller fire Baner, var Rigsdagen fri fra denne Regjeringens Side med Hensyn til de øvrige Dele af Tjernbaneforslaget i de tre Aar, over hvilke Arbejdet vilde strække sig, inden disse Anlæg bleve færdige, saaledes at man først, efter at dette var sket, vilde komme til at tage under Overveielse, hvad man derefter paa et senere Tidspunkt skulde gjøre — naturligvis under en Regjeringens Ledelse. Jeg maa altsaa meget have misforstået saavel Forhandlingerne som den ærede Regjeringens Stilling til denne Sag, naar denne Opfattelse kan kaldes en Misforståelse, og hvis Betydningen af det Hele dengang kun var den, at Udvalgets store Flertal ved at anbefale at stemme for disse tre Baner anbefalede at stemme for dem, for at man daaare privat, men med Regjeringens Understøttelse, kunde komme frem med de Dele af Regjeringens Forslag, som da bleve udfudte. Haade dette været saaledes fremsat fra Udvalgets Medlemmers Side — og det er dem, jeg henholder mig til — da havde jeg tilvisse ikke stemt for denne Afgjørelse for de tre Aar, idet jeg da vilde have sagt, at det var et for stærkt Stormløb imod Statskassen og en for uklog Afgjørelse fra Statens og Regjeringens Side. Den anden Afgjørelse fandt jeg overmaade fornuftig, Hensyn taget baade til Viniernes Befkaffenhed, Bevillingernes Omfang og Betydningen af de Foranstaltninger, der skulde træffes. Man havde jo da nemlig forbeholdt sig frie Hænder. Hvis ærede Medlemmer af Udvalget havde forklaret os,